

Христо Гаврилов – летописецът на с. Дропла, община Балчик

В община почетни граждани родения общински Христо Гаврилов, роден в севернобългарското село Фрекацей, български автор на първата книга за село Дропла. На 25 февруари навършва 93 години

Христо Александър Гаврилов е един от онези добруджанци, за които се казва че родовата памет ги е избрала за летописци. Той е роден на 25 февруари 1928 година в с. Фрекацей, Тулчанско, Северна Добруджа. Съгласно Крайовския договор през 1940 г., и неговото семейство, както и много други български семейства от Северна Добруджа, тръгват към Южна Добруджа. Преминавайки през трудните години след преселването, края на Втората световна война, нестабилността на следвоенните години и изпълнените със съмнения

ХРИСТО ГАВРИЛОВ – ЛЕТОПИСЕЦЪТ НА С. ДРОПЛА, ОБЩИНА БАЛЧИК

Мария Добрева, фондация „Вигория“

Христо Александър Гаврилов е един от онези добруджанци, за които се казва че родовата памет ги е избрала за летописци. Той е роден на 25 февруари 1928 година в с. Фрекацей, Тулчанско, Северна Добруджа. Съгласно Крайовския договор през 1940 г., и неговото семейство, както и много други български семейства от Северна Добруджа, тръгват към Южна Добруджа. Преминавайки през трудните години след преселването, края на Втората световна война, нестабилността на следвоенните години и изпълнените със съмнения

начални години на колективизацията, Христо Гаврилов расте, учи, труди се, но благодарение на отличната си памет, той натрупва в главата си имена, дати, спомени, които времето не изтрива. На 85 години той решава, че може би ще е добре да постави на белите листове, това което носи в паметта си, и се заема с една дейност, доста различна за неговото ежедневие – започва да описва спомените си. Отначало започва като на шега, но после тази несвойствена за него работа – писането на спомени, го увлича и той изпълва няколко тетрадки. Мислел си е, че все някои от неговите наследници ще прояви интерес, и тези страници с неговия автентичен почерк, ще бъдат отворени и прочетени. Тетрадките чакат няколко години. Христо продължава да си работи в градината. В неговия дом, в близост до селската църква, минават много хора – негови роднини, познати, колеги от певческата група към читалище „Велко Ангелов“, в която той пее до 86-годишна възраст. Темите на разговорите са различни, но Христо винаги смайва слушателите си със добрата си памет, с уменията си да разказва подредено и увлекателно за детството си в Северна Добруджа, за преселването, за трудовата си дейност, за празници, традиции и обичаи. И така през 2018 година една дропленка, родена в Дропла, но отдавна не живее вече там, посещавайки семейството на Христо, разбира че този човек е истински извор на автентични спомени за историята на селото, решава да пробва – тези тетрадки да се превърнат в книга. И се започва. Текстът се прехвърля на преносимия компютър и след дълги разговори на закритата веранда у дома му или на открито, под сянката на лозницата, се уточняват и допълват имена, дати, исторически събития. Малко преди неговата 90-годишнина, книгата е готова – „По пътеките на спомените“. Тя става сензация за селото, но и за Добруджа. Увлекателните автобиографични разкази правят книгата търсена и от млади, и от стари. Мъдрост и житейски стоицизъм се крие в думите на автора: "Животът стана труден, но трябва да се нагаждаме според както ни сервира времето, докато сме живи да оцелеем на тази земя. Трудности в живота винаги е имало и ще продължи да има, но човекът е длъжен да се бори с немотията и трудностите. След лошото идва доброто и всичко се преодолява." Освен в книжен вариант, книгата съществува и в електронен вариант в сайта на Литературен свят (<https://literaturesviat.com/?p=147767> или ако в Гугъл се изпише: „Литературен свят, електронни книги, Христо Гаврилов „По пъките на спомените“)

Заслугите на Христо Гаврилов като автор на книгата „По пътеките на спомените“ и като активен участник в обществения живот на селото са оценени високо – той получава наградата на Община Балчик „Общественик на годината“ през 2019 г. Той е един от дарителите на средства за поставянето на паметна плоча с имена на жертвите на румънските репресии през 1916-1918 г., мирно население от Добруджа. Макар вече да е на 93 години, Христо не спира да изпълнява своята мисия на летописец на селото. Пред печат е книга за с. Дропла, в която пак той е основен участник в колектива на съставителите ѝ. Продължава да поставя на белите листове родословието на няколко рода в селото – материал, който ще се включи в една бъдеща книга.

Макар и тежестта на годините да се усеща, Христо Гаврилов продължава да насища със смисъл ежедневието си – чете, пише, посреща посетители, бистри новините и очаква пролетта с надеждата, че ще може пак да вложи своя дял в изобилието от градина. До него е и съпругата му, Мария, с която 65 години споделят и трудностите, и радостите от живота. Тя с усмивка си спомня, че когато отишли да я искат, той отвърнал на нейното съгласие да му стане жена, с думите: „Добре, но помни че няма да съжаляваш“. И удържа на думите си през всичките тези години. Радва се на внуци и правнуци, и на всеки нов ден, който приема като подарък от Всевишния. Нека му пожелаем дълъг живот, здраве и още творческо вдъхновение.